

РЕШЕНИЕ

№ 7876

гр. София, 15.12.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 38 състав,
в публично заседание на 06.11.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Татяна Жилова

при участието на секретаря Валентина Христова, като разгледа дело номер **5752** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145-чл.178 АПК, във връзка с чл. 40, ал.1 от Закона за достъп до обществена информация (ЗДОИ)
Делото е образувано по жалба на Д. К. С. с постоянен адрес в [населено място], подадена чрез пълномощника му адвокат А. К., срещу Решение №4/29.05.2023г. на председателя на Комисията за разглеждане на заявления по ЗДОИ при Държавна агенция „Държавен резерв и военновременни запаси“ (ДАДРВВЗ).
С оспорения акт е постановен отказ да се предостави достъп до обществена информация поради несъгласие на трето засегнато лице.
Жалбоподателят Д. К. С. оспорва отказа като незаконосъобразен. Поддържа, че исканата информация представлява обществена информация по смисъла на чл.2, ал.1 от ЗДОИ, достъпът до която е свободен. На първо място, жалбоподателят твърди, че неправилно органът е искал съгласие на третото лице, тъй като търсената информация е относно изпълнение на негови законоустановени задължения и действията, предприети от органа в тази връзка. Отделно от това счита, че несъгласието на третото лице е ирелевантно, тъй като търсената информация е от надделяващ обществен интерес, тъй като се отнася до отчетността на органа и прозрачността на дейността му. На второ място, жалбоподателят излага аргументи, че част от търсената информация се отнася до търговската дейност на третото лице, поради което би следвало да се обсъди приложението на чл.17 от ЗДОИ, което органът не е направил. Счита, че не са налице основания за ограничаване на достъпа до информация, тъй като тя не засяга правилата на конкуренцията. Искането към съда е отказът да бъде

отменен и ответникът да бъде задължен да предостави исканата информация. Претендират се разноси в размер на държавната такса.

Ответникът – председателят на Комисията за разглеждане на заявления по ЗДОИ при Държавна агенция „Държавен резерв и военновременни запаси“, чрез процесуалния си представител юрисконсулт Б., оспорва жалбата по съображения, изложени в писмено становище. Сочи, че част от търсената информация се съдържа в официални актове на ДАДРВВЗ, които представляват индивидуални административни актове, но предвид изразеното несъгласие на техния адресат, информацията не може да бъде разкрита. Оспорва твърдението за наличие на надделяващ обществен интерес. Сочи също, че друга част от информацията се отнася до сключване на търговски сделки между агенцията и третото лице, които обаче са или по реда на Закона за обществените поръчки, където е регламентиран специален ред за достъп до информация, или са сключени на стоковата борса и информацията за тях е публично достъпна. Оспорва твърдението, че приложение намира чл.17 от ЗДОИ, като излага аргументи, че третото лице не се е позовало на търговска тайна и не е дефинирало обема ѝ, още по-малко е предприело мерки за защитата ѝ. По отношение на търсената информация за съставени ревизионни актове посочва, че агенцията не разполага с правомощия да съставя и съхранява актове по ДОПК. Моли, съдът да отхвърли жалбата като неоснователна. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

СЪДЪТ, след преценка на доводите на страните и събраните по делото доказателства, установи следното:

Жалбата е процесуално допустима като подадена от лице с правен интерес в срока по чл. 149, ал.2 от АПК.

Разгледана по същество, жалбата е основателна.

Установени факти:

Жалбоподателят е разследващ журналист от екипа на сайта за разследваща журналистика BIRD (www.bird.bg). В това си качество той е подал Заявление за достъп до обществена информация с вх.рег.№Е-508 от 03.05.2023г. до председателя на ДАДРВВЗ, като е поискал информация относно действията на административния орган по отношение на П. Х. Х. и свързаните с него дружество „Енеркон С.Е.Е.“ ЕООД и други търговски субекти.

Търсената информация е формулирана в дванадесет точки, които според характера ѝ могат да се разделят условно на три групи:

Първата група информация се отнася конкретно до упражняване правомощията на контролния орган: 1) Има ли висящи съдебни дела между ДАДРВВЗ и посочените лица, какви са предметът, страните и материалният интерес на делата; 2) Колко съдебни дела са водени до сега и какъв е техният изход ;3) В продължение на колко години и кои точно свързани лица с П. Х. Х. и „Енеркон С.Е.Е.“ ЕООД не са подавали дължимите справки декларации по утвърдения образец; 4) Какви действия е предприела ДАДРВВЗ във връзка с неизпълнение на задълженията за подаване на справките декларации в срок; 5) Какви са количествата нефтопродукти и тежки горива, които трябва да се водят налични при посочените субекти; 11) Къде посочените лица са декларирали, че съхраняват гориво и петролни продукти и при какви условия; 12) Какви са количествата гориво и петролни продукти, които трябва да се водят налични за съхранение при субектите, свързани с П. Х. Х. и „Енеркон

С.Е.Е.“ ЕООД и къде е декларирано, че се съхраняват.

Втората група информация обхваща въпросите от т.6 до т.8 и се отнася до търговската дейност на посочените лица; 6)Посочените свързани лица закупували ли са гориво, нефтопродукти или петролни продукти от ДАДРВВЗ; 7)Ако отговорът е да – в какъв обем, на какви цени и какъв тип са закупуваните горива и продукти; 8) Посочените свързани лица продавали ли са гориво и петролни продукти на ДАДРВВЗ, в какви обеми, на какви цени и какъв тип са продаваните горива и продукти.

Третата група информация се отнася до данъчните задължения на посочените лица: 9) Има ли издадени ревизионни актове, отнасящи се до количествата съхранявано гориво и петролни продукти от посочените лица; 10) Ако отговорът е да, то колко подобни ревизионни актове са били съставени от ДАДРВВЗ.

Със Заповед №РД-10-177 от 18.06.2020г. председателят на ДАДРВВЗ е утвърдил Вътрешни правила за предоставяне на достъп до обществена информация от администрацията на ДАДРВВЗ. Съгласно утвърдените правила заявленията по ЗДОИ се разглеждат от комисия, определена от председателя на агенцията, която изготвя становище по заявлението с обикновено мнозинство. Въз основа на становището председателят на комисията издава решение по чл.28 от ЗДОИ. Съставът на комисията, включващ председател и 8 членове, е определен от председателя на агенцията със Заповед №РД-09-28 от 26.04.2022г.

Комисията, в определения състав, е разгледала заявлението на жалбоподателя на заседание на 05.05.2023г. (Протокол №1 от същата дата), приела го е за допустимо и е решила да удължи срока за вземане на решение с 14 дни на основание чл.31, ал.1 от ЗДОИ, за да се поиска изричното съгласие на П. Х. Х., управител на „Енеркон С.Е.Е.“ ЕООД за предоставяне на достъп до информацията. Жалбоподателят е уведомен за удължения срок.

С писмо вх.№Е-587 от 25.05.2023г. П. Х. Х. е заявил изрично несъгласието си да бъде предоставена търсената информация.

На проведеното заседание на 29.05.2023г. (Протокол №2 от същата дата) комисията е дала становище да се откаже достъп до търсената информация, като се е обосновала с изразеното несъгласие на засегнатото лице и е приела, че не е налице надделяващ обществен интерес. Комисията е изтъкнала като аргумент, че агенцията осъществява контрол върху всички задължени лица по Закона за държавните резерви и военновременните запаси (ЗДРВВЗ) и е невъзможно да се направи преценка за разкриване на корупция и на злоупотреба с власт, повишаване на прозрачността и отчетността само въз основа на данни за едно задължено лице и неговия управител. Посочено е, че от всички свързани лица с П. Х. Х. единствено дружеството „Енеркон С.Е.Е.“ ЕООД е задължен субект по ЗДРВВЗ.

Становището на комисията е възприето и от нейния председател и е буквално възпроизведено като мотиви на административния акт.

По делото няма данни търсената от жалбоподателя информация да е квалифицирана или защитена тайна, няма и направени такива твърдения от ответника.

Правни изводи:

Редът и условията за предоставяне на достъп до обществена информация са подробно регламентирани в ЗДОИ. В изпълнение на правомощията си по чл.168 от АПК съдът извършва пълна проверка за законосъобразност на административния акт по всички

основания по чл.146 от АПК, като не е ограничен от изложените аргументи от страните.

1.Председателят на ДАДРВВЗ е субект по чл.3 от ЗДОИ и е длъжен да предоставя на гражданите информация, която се създава или съхранява в кръга на своята компетентност. Решението е постановено от компетентен орган в съответствие с делегираните му правомощия по реда на чл.28 от ЗДОИ.

2.Решението отговаря на законовите изисквания за форма и съдържание на акта, тъй като е постановено в писмена форма и в него се съдържат фактическите и правните основания за издаването му, а цялата административна преписка допълва мотивите му.

3. По отношение на част от търсената информация административният орган е допуснал съществено нарушение на административнопроизводствените правила, като е поискал съгласие на П. Х. по реда на чл.31 от ЗДОИ – това е информацията, поискана с въпросите от първата група. Не във всички случаи, когато търсената информация се отнася до трето лице, е приложима разпоредбата на чл.31, ал.1 от ЗДОИ. Освен формалното изискване информацията да се отнася до трето лице, законодателят е поставил и кумулативното изискване за необходимост на съгласието, без да е дефинирал кога е налице такава необходимост. Следователно необходимостта от даване на съгласие се преценява пер се за всеки отделен случай според характера на търсената информация, но във всички случаи информацията трябва да засяга съществуващо субективно право на третото лице, което да е противопоставимо на правото на заявителя за достъп до информация. Като се вземе предвид, че правото на достъп до информация в йерархията на субективните права е от първи ранг, тъй като е установено в чл.41 от Конституцията на Република България, то правото на третото лице трябва да му отговаря по степен на важност и защита – т.е. противопоставими са права, които се отнасят пряко до живота, здравето, личната сфера и собствеността на третите лица, или представляват друга защитена със закон тайна.

С въпросите от първата група се търси информация, която се отнася до контролната дейност на агенцията по отношение на трето лице, и се цели да се разкрие именно какви действия предприема агенцията в изпълнение на законовите си правомощия и упражнява ли ефективен контрол върху горивата и петролите продукти, които трябва да се водят налични за съхранение при задължените субекти, включително разполага ли с информация къде и при какви условия се съхраняват те. Това е информация, която не засяга пряко защитимо субективно право нито на П. Х. като физическо лице, нито на управляваното от него дружество „Енеркон С.Е.Е.“ ЕООД. Тя се създава от регулаторния орган в изпълнение на законовите му правомощия за контрол върху законовите задължения на третото лице. По отношение на агенцията, съгласно ЗДРВВЗ, третото лице има правни задължения, а не субективни права, ergo информацията относно това дали третото лице е изпълнило задълженията си по закон и дали е санкционирано за неизпълнение, не може да наруши негово субективно право. Ето защо не е съществувала необходимост третото лице да дава съгласие за достъп до тази информация – ако се приеме обратното, то във всички хипотези достъпът до информация относно упражняването на контролни правомощия върху задължени по закон лица за неизпълнение на задълженията им трябва да бъде

отказван на основание несъгласие на контролираните лица, което напълно обезсмисля целта и разума на ЗДОИ. Ответникът не е извършил дължимата преценка за необходимостта да се иска съгласие на третото лице. Това е съществено процесуално нарушение, тъй като обуславя решението на административния орган относно търсената информация с тази част от заявлението.

По отношение на информацията по т.6, т.7 и т.8 правилно е изискано съгласие на третото лице, тъй като информацията се отнася до търговската му дейност и засяга имуществената му сфера. В този случай правилно е приложена разпоредбата на чл.31, ал.1 от ЗДОИ, като срокът за отговор по заявлението е удължен с 14 дни.

По отношение на т.9 и т.10 от заявлението, с които се търси информация относно съставени ревизионни актове срещу третото лице, ответникът е допуснал също съществено процесуално нарушение, като не е изпълнил задължението си по чл.32 от ЗДОИ да препрати заявлението на органа, който създава и съхранява такава информация. В защитата си пред съда ответникът изтъква като аргумент за отказ именно, че не разполага с правомощия да съставя или да съхранява ревизионни актове, и сочи, че те се издават по ред ана ДОПК от органите на данъчната администрация. Тази констатация е правилна, но тя не е основание за отказ, а е предпоставка за разглеждането на заявлението в тази му част. Ответникът е следвало да препрати по реда на чл.32 от ЗДОИ заявлението в тази му част на компетентния орган от НАП и да уведоми за това жалбоподателя, а преценката дали да се предостави информацията с оглед на специалния ред за разкриване на данъчна информация е на съответния орган.

По отношение на т.11 от заявлението също се установява допуснато съществено нарушение. В писмения отговор на жалбата ответникът излага мотиви, от които е видно, че той е разбрал поставения въпрос „Къде субектите на търговското право, свързани с П. Х. Х. и по-точно компанията „Енеркон С.Е.Е. са декларирали, че съхраняват гориво и петролни продукти и при какви условия“ като запитване относно институцията, пред която са подали декларация, а не като въпрос относно декларираното място на съхранение на горивата и петролните продукти, както го разбира съдът. Ако ответникът не е разбрал въпроса, е следвало да уведоми заявителя да уточни заявлението си по реда на чл.29 от ЗДОИ. Това обаче не е направено, комисията е счела заявлението за достатъчно точно и ясно, но не е обсъдила този въпрос. Същото се отнася и за въпрос 12, който в известна част преповтаря предходния въпрос. Недопустимо е излагането на аргументи по същество за първи път едва в хода на съдебното производство, като процесуалният представител заявява, че справките декларации се подават в ДАДРВВЗ по образец - информация, която не следва да се предоставя, тъй като се съдържа в нормативен акт. Освен, че е несвоевременен, този отговор е лишен от смисъл, тъй като не кореспондира с поставените въпрос. От съдържанието на цялото заявление несъмнено е ясно, че заявителят знае, че справките декларации се подават в ДАДРВВЗ по определен образец, но иска да получи информация за местонахождението на декларираните количества горива и петролни продукти или по-скоро да си състави мнение дали агенцията знае къде и как се съхраняват те.

4. Решението е в противоречие с материалноправните разпоредби на закона.

Легалното определение на понятието „обществена информация“ се съдържа в чл.2, ал.1 ЗДОИ – всяка информация, която е свързана с обществения живот в Република

България и която дава възможност на гражданите да си съставят собствено мнение относно дейността на задължените по закона лица. Двете предпоставки са кумулативни. Съгласно цитираното определение в обхвата на "обществена информация" по смисъла на ЗДОИ попадат всички данни относно обществения живот, съдържащи се в документи и други материални носители на данни, създавани, получавани или съхранявани от задължените по ЗДОИ субекти.

Обществената информация е два вида: официална - която се съдържа в актовете на държавните органи и на органите на местното самоуправление при осъществяване на техните правомощия (чл.10) , и служебна - която се събира, създава и съхранява във връзка с официалната информация, както и по повод дейността на органите и на техните администрации (чл.11). Предпоставките за предоставянето ѝ или за отказа на достъп до нея са различни.

Нито комисията като колективен орган, нито председателят на комисията са взели предвид различния характер на информацията, която се търси с различните точки от заявлението. В една част тя се отнася към официалната информация – напр. издадени актове за санкциониране на третото лице, сключени договори за покупка или продажба на горива и петролни продукти, в друга част се отнася към служебната информация. Отказът да се предостави достъп до информацията по всички точки е обоснован единствено с изричното несъгласие на третото лице и с липсата на надделяващ обществен интерес. Едва с отговора на жалбата и в хода на съдебното производство процесуалният представител на ответника изтъкна аргументи поотделно за информацията по т.3 – т.12, което по същество представлява недопустимо допълване на мотивите на административния акт, но за пълнота на изложението съдът ще ги обсъди.

4.1. Информацията по т.4 частично и изцяло информацията по т.6, т.7 и т.8 от заявлението представлява официална информация. По аргумент от чл.7 и чл.37, ал.1, т.1 от ЗДОИ достъпът до официалната информация може да бъде ограничен само когато тя е класифицирана информация или друга защитена тайна в случаите, предвидени със закон. Такива основания в случая не са налице.

Информацията по т.6 и т.7 от заявлението се отнася до продажби на горива и петролни продукти от агенцията на третото лице. Съгласно чл.19, ал.2 от ЗДРВВЗ, освободените резерви се продават чрез търг, на стоковите борси и тържища, по реда на Закона за стоковите борси и тържища (ЗСБТ), към който препращат чл.24, ал.1 от Наредбата за условията и реда за организиране на дейностите по държавните резерви и военновременните запаси и Наредбата за условията и реда за продажба на държавни резерви и военновременни запаси. Именно на този ред се позовава в защитата си процесуалния представител на ответника, като сочи, че информацията за сключени сделки за продажби са достъпни на сайта на стоковата борса.

В случаите обаче, когато поръчката за продажба на лицензирана стокова борса не бъде изпълнена на 3 поредни борсови сесии, председателят на агенцията или упълномощени от него длъжностни лица имат право да продадат стоките чрез търг с тайно наддаване при цена с 20% по-ниска от първоначално определената на първия купувач, заявил пред агенцията искане

за сключване на сделка по обявените условия, като в този случай се сключва договор с купувача. (чл.11, ал.5 във връзка с чл.14 във връзка с чл.23 от Наредбата за условията и реда за продажба на държавни резерви и военновременни запаси).

Информацията по т.8 от заявлението се отнася до покупки на агенцията от третото лице. Съгласно чл.10, ал.3 от ЗДРВВЗ покупките на държавни резерви и военновременни запаси и на ведомствените военновременни запаси по чл. 3, ал. 2 се извършват при условията и по реда, предвидени в Закона за обществените поръчки (ЗОП), който предвижда издаване на акт, с който се възлага сключването на договор. В хода на съдебното производство ответникът обосновава отказа да се предостави тази информация с обстоятелството, че тя може да се получи от регистъра на Агенцията за обществените поръчки.

Обстоятелството, че информацията по т.6, т.7 и т.8 от заявлението би могла да се получи от други официални регистри не е основание за отказване на достъпа до търсената информация – по аргумент от чл.37 от ЗДОИ. Принципът на публичност и прозрачност, в съответствие с който трябва да се възлагат обществените поръчки – чл.2, ал.1, т.4 от ЗОП, както и принципът за прозрачност и публичност на борсовите сделки по ЗСБТ, не създават друг специален ред за достъп до тази обществена информация, който да дерогира реда по ЗДОИ. Аргумент в този смисъл се извежда и от систематичното и логическото тълкуване на разпоредбите на ЗДОИ, които също уреждат правила за публикуване на обществената информация и достъпността ѝ в електронна среда (чл.14, чл.15, чл.15а, чл.15б, чл.15в, чл.16), но не въвеждат това като основание за отказ на достъпа до информация от задължените субекти. Още повече, че съществува възможност продажбите на освободени резерви и запаси да не са извършени публично чрез стоковата борса, а чрез търг с тайно наддаване, проведен от агенцията, за която информацията не е публично достъпна.

Информацията по т.6, т.7 и т.8 от заявлението не може да бъде отказана и на основание чл.17, ал.2 от ЗДОИ. На първо място, информацията не отговаря на кумулативните изисквания за търговска тайна по чл.3 от Закона за защита на търговската тайна (ЗЗТТ), тъй като по аргумент от ЗОП и ЗСБТ тя трябва да е общоизвестна и леснодостъпна, съответно няма търговска стойност и по делото няма данни по отношение на нея да са предприети мерки за запазването ѝ в тайна от лицето, което има контрол върху нея. На второ място, дори и да се приеме, че тази информация по някакъв начин би представлявала търговска тайна, то тя не е в състояние да доведе до нелоялна конкуренция, тъй като пазарът на стоки, набирани или освобождавани от държавния резерв и военновременните запаси, е строго регулиран. И на трето място, при надделяващ обществен интерес търговската тайна не е пречка за предоставяне на достъп до информацията. Аргументи за наличието на надделяващ обществен интерес ще бъдат изложени по-долу, тъй като те се отнасят и за служебната информация.

Към официалната информация се отнасят и актове, издадени от агенцията срещу третото лице, с които се ангажира административнонаказателната му отговорност (наказателни постановления), ако има такива, които попадат в

информацията, поискана в т.4 от заявлението. Твърдението на ответника в писмения отговор на жалбата, че поради нормативно определените правомощия на председателя на агенцията като административнонаказващ орган и изразеното несъгласие на третото лице, тази информация не следва да се ракрива, е необосновано. Няма правомощия на държавен орган, които да не са нормативно определени – следователно от нормативния характер на правомощията на административнонаказващия орган не може да се черпи аргумент за отказ на информация. Както се каза по-горе, не е необходимо изобщо да се изисква съгласие на санкционираното лице, тъй като с предоставянето на информацията не се нарушава негово защитимо субективно право. Привличането към административнонаказателна отговорност и налагането на административно наказание или имуществена санкция не е защитена от закона тайна, на която може да се позовава санкционираното лице.

4.2. Информацията по т.1 – т.5, както и по т.11 и т.12 от заявлението е със служебен характер.

Както бе изложени по-горе, за тази информация не е необходимо съгласие на третото лице, тъй като тя не се намира под неговия контрол. Принципът е, че достъпът до тази информация е свободен – чл.13, ал.1 от ЗДОИ, и може да бъде ограничен само на основанията по ал.2 от същия член: 1) ако е свързана с оперативната подготовка на актовете на органите и няма самостоятелно значение (мнения и препоръки, изготвени от или за органа, становища и консултации); или 2) ако съдържа мнения и позиции във връзка с настоящи или предстоящи преговори, водени от органа или от негово име, както и сведения, свързани с тях, и е подготвена от администрациите на съответните органи. Тези ограничения не се прилагат, ако са изминали две години от създаването на служебната информация (ал.3). При всички случаи обаче, дори и да са налице основанията за ограничаване на достъпа и да не са изминали 2 години от създаването на служебната информация, при наличие на надделяващ обществен интерес информацията следва да се предостави (чл.13, ал.4 от ЗДОИ).

Легалната дефиниция за "Надделяващ обществен интерес" е дадена в §1, т.6 от ДР на ЗДОИ - този интерес е налице тогава, когато чрез исканата информация се цели разкриване на корупция и на злоупотреба с власт, повишаване на прозрачността и отчетността на субектите по чл. 3. Изложението от ответника аргумент в мотивите на административния акт, че информацията относно действията на органа само по отношение на един задължен субект по ЗДРВВЗ няма да повиши прозрачността и отчетността на агенцията, е неоснователен и е в противоречие с разума и целта на закона. С исканата информация се цели да се установи дали е налице селективно упражняване на правомощията на агенцията, което има пряко отношение към прозрачността и отчетността ѝ, а съответно може да доведе и до разкриване на корупция или злоупотреба с власт. В случая, като се отчете характерът на регулираните със ЗДРВВЗ обществени отношения и продуктите, по отношение на които се иска информация, надделяващият обществен интерес е налице, тъй като не само жалбоподателят, но и

обществото има право да знае как се управляват държавните резерви и военновременните запаси от горива и петролни продукти в контекста на войната в У., енергийната обвързаност на България с Русия и наложените ограничения от Европейския съюз на вноса на горива и петролни продукти от Русия, както и какви действия се предприемат по отношение на задължените лица по ЗДРВВЗ.

Не са налице пречки за предоставяне на служебната информация.

5. Решението е постановено в противоречие с целта на закона да постига конституционно уреденото право на достъп до информация.

По изложените съображения административният акт се отменя като незаконосъобразен на основание чл.146, т.3, т.4 и т.5 от АПК. Преписката се изпраща на административния орган за ново разглеждане при спазване на следните задължителни указания:

По т.1 – т.8 включително от заявлението не съществуват законови пречки за предоставяне на достъп до информация и ответникът следва да я предостави в пълен обем в 14-дневен срок от съобщаване на съдебното решение.

По т.9 и т.10 заявлението трябва да бъде изпратено по компетентност на данъчната администрация по седалището на третото лице по реда на чл.32 от ЗДОИ, като се уведоми за това жалбоподателят.

По т.11 и т.12 от заявлението достъпът следва да се предостави след като ответникът извърши преценка за обема на информацията относно мястото на съхранение – дали за целите на ЗДОИ е достатъчно да се посочи само населеното място на съхранение на горивата и петролните продукти, което е декларирано, без да се посочва пълният адрес. Относно количествата на съхраняваните горива и продукти и условията на съхранението им достъпът до информация не може да бъде ограничен

Разноски:

При този изход разноските се поставят в тежест на ответника. Жалбоподателят претендира разноски в размер на заплатената държавна такса - 10 лева, които на основание чл.143, ал.1 от АПК следва да му бъдат заплатени от бюджета на ДАДРВВЗ.

Така мотивиран и на основание чл.172, ал.2 във връзка с чл.173, ал.2 от АПК и чл.41, ал.1 от ЗДОИ, Административен съд София-град, Второ отделение, 38-и състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение №4/29.05.2023г. на председателя на Комисията за разглеждане на заявления по ЗДОИ при Държавна агенция „Държавен резерв и военновременни запаси“.

ЗАДЪЛЖАВА председателя на Комисията за разглеждане на заявления по ЗДОИ при Държавна агенция „Държавен резерв и военновременни запаси“ да предостави на Д. К. С. достъп до информацията по т.1 - т.8 включително,

т.11 и т.12 от Заявление с вх.рег.№Е-508 от 03.05.2023г., в 14- дневен срок от съобщаването на съдебното решение при спазване на задължителните указания по тълкуването и прилагането на закона, дадени в мотивите на решението.

ИЗПРАЩА административната преписка по т.9 и т.10 от Заявление с вх.рег.№Е-508 от 03.05.2023г. на председателя на Комисията за разглеждане на заявления по ЗДОИ при Държавна агенция „Държавен резерв и военновременни запаси“ за администриране по компетентност по реда на чл.32 от ЗДОИ.

ОСЪЖДА Държавна агенция „Държавен резерв и военновременни запаси“ да заплати на Д. К. С. разноски в размер на 10 (десет) лева.

Решението е окончателно.

СЪДИЯ: